

Més que un duel entre escaleters

Els equips de Puchol II i Francés s'enfronten en la final del Ciutat de Torrent

VALÈNCIA | J. CANO
@jampilota

■ En acabar la segona semifinal els espectadors més fidels del Trofeu Ciutat de Torrent, els membres del club de pilota local, es fregaven les mans davant l'espectacle que podria oferir la final. Hui, que és quan es decideix el títol, es podrà comprovar si exees expectatives es complixen.

La partida havia acabat amb la victòria de Francés, Félix i Monrabal II contra Pere Roc II i Jesús. La gent va abandonar el trinquet parlant meravelles de l'escaleter de Pere per la seua elegància i el dau dibuixat. Entre ells, un que coneix tots els secrets de la pilota i del trinquet de Torrent, el gran Natàlio.

Dos dies abans havia passat una cosa semblant en la primera semifinal, en este cas amb triomf de Puchol II i Nacho davant Soro III i Javi pel mateix resultat de 60-45. Molts dels presents no s'explicaven com podia ser que el rest de Vinalesa fóra capaç de tornar rebots que haurien de ser quinze dels altres.

La qualitat que van mostrar els dos escaleters ha generat esta expectació i admiració entre els de casa, que cada setmana li donen vida al trinquet de Torrent entremunt i compentint en els campionats federatius. Però també van reconèixer l'aportació de la resta de protagonistes, la qual cosa li atorga més entitat a la final, que no serà cosa de dos sinó de cinc.

Perquè amb un trio en la contra en un trinquet pesat Puchol II necessitarà més que mai la millor versió de Nacho i eixa esquerra per dalt impròpia d'un pilotari dretre. El míster de Beniparrail assegura que està a punt per a la batalla i el que li preocupa és arribar amb forces al tram final.

Nacho i Puchol II en la primera semifinal que van guanyar a Soro III i Javi. FUMPIVAL

I perquè Francés tinga opcions de victòria resultarà imprescindible que Félix torne a ser un frontó i que es descartregue corrent la pilota en la mà perquè faça coses, com va ocórrer en la semifinal. I davant ha

d'estar el punt d'inflexió, amb Monrabal II novament amagant la vaqueta i parant misils.

Alfarp

On també es presumeix hui una

gran entrada és al Carrer Municipal de Pilota d'Alfarp on es completarà el XVI Trofeu Conrado Casanova en la modalitat de galotxa, que es disputa a partida única, però d'exceptió. Com és habitual, uns

quants dels professionals més reputats compartiran pista amb pilotaris locals. En un equip s'annuncia al campió individual, Soro III, i a Carlos de Genovés, amb Sopenes II i el feridor Félix com a representants de la galotxa. Enfront estaran Genovés II i Santi de Finestrat, que tindran també l'ajuda de Gerardo II i Benja.

La partida començarà una vegada acabe la prèvia programada a les 17:00 hores en la qual De la Vega, Alex i Sergi s'enfrontaran a Pau, Nando i David.

La pilota plora per Miguel Royo

Va ser monitor de la majoria de les figures de tres dècades

VALÈNCIA | J. CANO

■ La pilota està de dol per la defunció d'un cavaller i sobretot un mestre, Miguel Royo, que va faltar en la nit del dijous per causes naturals.

Durant tot el dia d'ahir es van succeir les mostres de condol a la família al Tanatori de Massamagrell, on es van congregar pilotaris, en actiu i retirats, així com autoritats. A les xarxes socials també van ser innumbrables els missatges d'ànim, reconeixement i agraïment. El soterrat tindrà lloc hui a

Va vestir de blanc i en 1952 va participar en el primer Campionat Nacional

les 11.30 hores en l'església parroquial de la mateixa localitat.

Miguel Royo va vestir de blanc, però la pèrdua de la visió en un ull a causa d'un accident va tallar la seua prometedora trajectòria com a professional. La pilota havia perdut una figura, però va guanyar un

mestre, amb el sentit més extens de la paraula. Moltes veus autoritzades diuen que el millor, per la capacitat que tenia per a transmetre els seus coneixements i la facilitat amb la qual es guanyava la confiança dels seus pupils.

La gran majoria de les grans figures de les tres últimes dècades de la disciplina per dalt corda van passar per les seues mans a les escoles de Massamagrell, Sagunt, l'Eliana i també a la Universitat Politècnica de València.

Miguel Royo, amb Víctor de Pelayo. FUMPIVAL